

За випалювання чагарників притягатимуть до відповідальності

«10 лютого 2016 року встановлено факт знищення вогнем сухої водно-болотної рослинності поблизу села Нехвороща Володимир-Волинського району на території природно-заповідного фонду — гідрологічного заказника місцевого значення «Луґа». Площа випаленої рослинності становить 22,7 га. Розмір шкоди, заподіяної навколишньому природному середовищу — 37,5 тисячі гривень. Матеріали справи передано до правоохоронних органів», — розповіли в Держекоінспекції.

У стільки разів Росія збільшила імпорт українського м'яса в 2015 році порівняно з 2014 роком. Про це повідомили в прес-службі Інституту аграрної економіки.

Обама станцював зі 106-річною бабцею

106-річна американка Вірджинія Мак-Лорін станцювала з Президентом США Бараком Обамою та першою леді країни. Довгожительку запросили до Білого дому в рамках щорічного Місяця чорної історії, повідомляє «ТаблоID». «Кажу вам, яка щаслива. Чорний Президент. Чорна його дружина...», — заявила бабця, зізнавшись, що не думала, що колись побуває в Білому домі.

На Волині викрито підпільний цех із виготовлення фальсифікованої горілки

фінансових розслідувань ГУ ДФС у Волинській області на підставі ухвал Луцького міськрайонного суду провели обшук.

Під час огляду житлових і гаражних приміщень у мешканця м. Володимира-Волинського, котрий цілком ймовірно організував цей незаконний бізнес, виявлено обладнання підпільний цех із виробництва фальсифікованої алкогольної продукції без автоматизованої лінії для масового виробництва. У ході обшуку вилучено 2,8 дал готової алкогольної продукції вартістю 3,1 тис. грн, порожні скляні пляшки, корки, пластикова тару, шланги, що використовувалися громадянином у ході здійснення протиправної діяльності.

Наразі вирішується питання про призначення судових експертів.

У ході проведення операції «Акциз-2016» у м. Володимирі-Волинському припинено діяльність підпільного цеху з виробництва горілкового фальсифікату, інформує оперативне управління ГУ ДФС у Волинській області.

Зокрема, у рамках розслідування кримінального провадження співробітники оперативного управління та слідчого управління

Рожище збирає гроші на лікування Арсенчика Васечка

21 лютого в РД «Просвіта» м. Рожище відбувся благодійний концерт «Хай усіх єднає пісня, хай лунає людям на добро!», під час якого збирали кошти на лікування 4-річного Арсенчика Васечка з села Рудня. Доля була не надто прихильною до хлопчика. При народженні лікарі встановили невтішний діагноз — анофтальм, колобома в ділянці лівої орбіти і носа, новоутворення внутрішнього кута лівого ока. За короткий період свого життя Арсенчик довелось перенести чотири операції, які обійшлися рідним в 50 тисяч гривень. Коли лікарі повідомили маму Наталію Васечку, що потрібно робити чергову операцію, згорьована невідомо не знала, де шукати підтримки. Та розрадою і вірним супутником в житті дитини стала його хресна мама, яка, як Ангел-охоронець, із самого народження була поряд. Саме вона, Вікторія Гурська, працівник Луцького Будинку культури, керівник народного аматорського вокального ансамблю «Аколада», заручившись підтримкою відомих артистів та активістів рожищенської «Самооборони», організувала та провела в місті Рожище благодійний концерт на підтримку свого похресника.

Багато рожищенців та жителів району прийшли до райцентру. Не завадила добрим людям і похмура погода. Бо коли серце наповнене любов'ю, то немає ніяких перешкод. Приємно було бачити на районній сцені співаків високого професійного рівня, пісні яких зачаровували слухачів не тільки в Україні, але й за її межами. Це заслужена артистка України Алла Опейда, заслужений працівник культури України Вячеслав Судима, гурти «Нота-Нео» та «Аколада», зразковий ансамбль сучасного танцю «Антарес». Разом з ними слухачі сміялися та плакали... А біля сцени бігав той, для кого всі збиралися — чудовий хлопчик Арсенчик.

Тож спільними зусиллями артистів та активістів «Самооборони» вдалося зібрати 11 317 грн на лікування Арсенчика Васечка. Зі слезами на очах мама щиро дякувала всім та прохала у Бога віддячити благодійникам за їхню допомогу.

Усі, хто ще бажає долучитися до доброї справи та надати допомогу на операцію та післяопераційну реабілітацію для Арсенчика Васечка, може переказувати кошти на картку «ПриватБанку» 4149497856380441 на ім'я Васечко Наталії Володимирівни.

Екс-дружина відсудила в Клюєва шалені статки

Колишня дружина депутата Сєргія Ключєва Ірина відсудила в нього під час розлучення будинок, землю, авто і 451 мільйонів гривень компенсації. Про це йдеться в рішенні Обухівського райсуду, пишуть «Наші гроші».

Екс-дружина відсудила в Ключєва шалені статки

Колишня дружина депутата Сєргія Ключєва Ірина відсудила в нього під час розлучення будинок, землю, авто і 451 мільйонів гривень компенсації. Про це йдеться в рішенні Обухівського райсуду, пишуть «Наші гроші».

Так, суд віддав Ірині Ключєвій маєток у Козині та землю на 8,23 га там же. Також жінці дісталася машина Mercedes-Benc S500L (2007 р. в.).

Сєргій Ключєв також має сплатити екс-дружині компенсацію в розмірі 451,5 мільйона гривень. Однак причину компенсації в судовому рішенні не вказано. Ключєву ж залишилися дві квартири (адреси не вказані) та місце в підземній автостоянці на вулиці Мазепи, 10 у Києві. Він також зберіг і акції австрійської компанії «SLAV Handel, Vertretung und Beteiligung AG», вартість яких — 575 тисяч євро.

Водночас у декларації за 2014 рік Ключєв написав, що в банках та активах він має 18,13 мільйона гривень. Будинки і ділянка в Козині в декларації були вказані власністю Ключєва. Нагадаємо, минулого року з Ключєва зняли депутатську недоторканість, тоді він втік із України. У січні 2016 р. Верховна Рада дала дозвіл на його арешт.

Боець Андрій Маркевич: Нас від смерті врятував командир, прийнявши рішення передислокуватися

Андрій Маркевич зі Старої Вижівки потрапив у АТО під час першої хвилі мобілізації, щойно на сході України розпочався збройний конфлікт.

Хлопець навіть не міг уявити, що його очікує, коли одного квітневого дня до них на подвір'я навідався селищний голова і попросив з'явитися в Ратне у військкомат. Чоловік увіз із собою лише військовий квиток.

— Нас з'їхалося більше ста, — згадує Андрій. — Зібрали в усіх документи, а через трохи оголосили, що мобілізують. Під час медогляду в деталі нічого не вдавався, він обмежувався фразою: «Здоровий? Ні?» — і все. Потім відпустили на якусь годину додому зібрати речі. Поки добрався з Ратного, навіть толком попрощатися з рідними не встиг, бо в той же день нас відправили автобусом зі Старої Вижівки у Володимир-Волинський.

Андрій, хоч і служив у Збройних силах України, та хорошої підготовки зі стрільби не мав, бо армійську виправку йому доводилося проходити у внутрішніх військах. А тут прийшлося тримати в руках гранатомет. Та до цього хлопцеві довелось ще поспати на ліжку без матраца — добре, що пізніше видали плащ-палатку, тому відбитки від залізних пружин залишалися на ній. І на полігоні «до вітру» побігати у викопану просто неба вигрібну яму. І в одному вагоні ще зі 150 побратимами, як оселедцям у бляшанці, з Володимира-Волинського до Рівного цілу добу повертяться. Якби перед цими перипетіями в 51-й окремій механізованій бригаді, що формувалася у Володимирі-Волинському, хтось йому розповів про такі «можливості» сучасної армії, мабуть, не повірив би. А тут усе наяву.

НАЙСТРАШНІШЕ — КОЛИ ТЕБЕ ЗРАДЖУЮТЬ

Спочатку вони стояли на блокпосту неподалік Донецька. Познайомилися з обидва боки вільно рухалася цивільна техніка. Але згодом отримали наказ перевіряти автомобілі. Усе було тихо-спокійно. За цим блокпостом був інший, а потім ще і ще... Не виказував небезпеки і черешневий сад, у якому згодом розмістили їхній батальйон. Але ця тиша була тимчасовою. Наступила пора — і заговорили «Гради». Неостріліані чоловіки, найстаршому з яких було лишень близько тридцяти років, а наймолодшому — дев'ятнадцять, щоранку просиналися під звуки канонади. Там, на передовій, із сонсходженням це називається «Доброго ранку!», а ввечері — «Надобраніч!» — так кажуть про ці обстріли ті, хто повернувся з передової.

— Коли сталася трагедія під

Волновахою, хлопці вже на повний голос заговорили про те, що окремі офіцери з керівного складу здають ворогові місце розташування наших сил, — згадує Андрій Маркевич. — Зрештою, з часом ми мали змогу й самі в цьому переконатися. Якоюсь отримали наказ укріпитися на одній із точок, також поблизу Волновахи. Але командир, а він у нас був із «афганським» минулим, передислокував і техніку, і живу силу на кілометр убік. Сам же доповів у штаб про заплановані координати. Буквально через короткий проміжок часу територію, де ми мали стояти, сепаратисти зрівняли із землею. Завдяки мудрості командира всі залишилися живими.

ТАНКИ З БІЛИМИ ПРАПОРАМИ НА БРОНІ

— Найчастіше доводилося тримати оборону в чистому полі серед соняшників чи в «зеленці», — розповідає учасник АТО. — Бувало, коли їздили по воді у село, місцеві жителі ховалися хто куди, бо дуже боялися людей зі зброєю, хоч ніколи мої побратими не використовували її як засіб залякування. Коли з донецькими спілкувалися солдати ЗСУ, то вони на словах нібито підтримували нашу армію, а коли до них заглядали сепаратисти — то проросійські сили. Усе виглядало так, як у фільмі «Весілля в Малинівці».

У День Незалежності, 24 серпня 2014 року, о четвертій тридцять ранку почався неприцільний мінометний обстріл. Солдати зайняли місця в окопах, готуючись до ймовірного бою. За два кілометри від них пролягала траса на Донецьк. Раптом

обстріл припинився і несподівано хлопці побачили, як кілька танків, БМП та два автобуси із сепаратистами та білими прапорами на броні їдуть в їхній бік.

— Воювати проти такої навали із наявними бойовими припасами було б нелегко, — продовжує Андрій Маркевич. — Але колона минула наше розташування і подалася на наступний блок-пост. Закіпив бій, відлучення якого долинали і до нас. Сусіди вижили завдяки тому, що отримали підкріплення від бійців батальйону «Дніпро». Ми готувалися до бою також, адже над головою свистіли невідомо звідкілья кулі, та вступати у саму сутичку не довелося. Ворожі танки на нас не пішли, куди поділися, не помітили, вони, наче розчинилися в просторі.

Андрій Маркевич брав участь у антитерористичній операції до кінця серпня 2014 року. Щоправда, підтверджувати свій статус довелося цілих півроку, допомагли ті, хто сміливіший і настирніший. Нині хлопець, у якого залишилися позаду Красноармійськ, Докучаївськ, Маріуполь, насолоджується мирним життям і зичить його всім, хто пройшов пекло АТО і ще знаходиться там, виконуючи громадянський обов'язок перед державою. Нарешті спокійна за сина і його мама, Ольга Сергіївна, котра посивіла за кілька місяців, поки він був на передовій.

Андрієві Маркевичу лише двадцять три роки. У нього є молодший брат, тож хлопець плаєє надією, що ця безглузда війна скоро закінчиться і братові ніколи не доведеться стріляти бойовими патронами.

Наталія ЛЕГКА
Старовижівський район

У Бельгії «поїзд-привид» втік від машиніста

Учителів Бельгії була можливість поспостерігати за «поїздом-примарою», який без машиніста та пасажирів промчав по бельгійській провінції Фландрія на ділянці між містами Ланден і Тінен.

Про незвичайний інцидент по-

відомляє місцеве видання IA Belga, кореспонденти якого послаються на інформацію, надану Національним товариством залізниць Бельгії.

Повідомляється, що поїзд без пасажирів слідував у напрямку до міста Лувен. У якийсь момент у роботі моторного відсіку виникли проблеми. Машиніст зупинив потяг і вирушив до моторного відсіку, щоб усунути несправність.

Однак, коли він покинув кабінку, ешелон несподівано рушив і почав стрімко набирати швидкість. Машиніст не зміг своєчасно зреагувати і заскочити назад в кабінку поїзда, який з незрозумілої причини почав рухатися. На щастя, він встиг попередити диспетчерів залізничної станції про наближення «поїзда-

привіда».

Ті в свою чергу перевели стрілки, щоб спрямувати некерований потяг на боковий шлях і уникнути тим самим його зіткнення з іншими поїздами. Без машиніста «поїзд-привид» встиг подолати дві залізничні станції — Ландене та Тінен.

Через інцидент відвідувачів залізничного вокзалу в Тінені екстрено евакуювали. Коли ж некерований поїзд проходив цей залізничний вокзал, інший машиніст встиг застрибнути в його кабінку та зупинити аварійний потяг.

Завдяки ввідавному винку машиніста вдалося уникнути аварії і можливих жертв. Незвичайний інцидент обійшовся без постраждалих.